

ABDIJ SINT BENEDICTUSBERG VAALS

Augustus 2024

Dierbare Oblaten en Vrienden,

Het Bestuur van de Vrienden heeft U uitgenodigd voor de jaarlijkse Vriendendag op zaterdag 7 september. U weet dus al, dat het thema van de Vriendendag is geïnspireerd door het Heilig Jaar 2025, of liever door de voorbereiding daarop. Paus Franciscus heeft voorgesteld dit jaar 2024 tot een “jaar van het gebed” te maken. De opzet van onze bijeenkomst zal niet verschillen van wat U al jarenlang gewend bent. Tussen het begin en het einde van de middag, tussen “het gebed van het negende uur”, de Noon, en het avondgebed van de Vespers, is er een moment van bezinning en daarna een tijd van hartelijke ontmoeting.

Er zijn als het ware verschillende concentrische kringen rond de gemeenschap op de Sint-Benedictusberg. De eerste kring is die van de Oblaten, de tweede kring die van onze Vrienden in strikte zin (dwz. als zodanig geregistreerd), en de derde kring die van al degenen die op een of andere manier met ons verbonden zijn, zonder daar op een formele manier uit-

drukking aan te geven. Ik zou het geen “kringen van afnemende betrokkenheid” willen noemen. Daarmee zou ik geen recht doen aan de laatste, veruit grootste groep. Bij die groep denk ik bij voorbeeld aan mensen die onze gebedstijden volgen via de life-stream, aan mensen die de kracht voor hun dagelijks leven vinden in de zekerheid dat er in de abdij voortdurend voor hen gebeden wordt. Ik denk aan mensen die ons met giften en gaven ondersteunen, die ons met genegenheid en waardering in hun hart meedragen, ook al kennen zij ons nauwelijks, of mensen die een dierbare herinnering bewaren aan een bezoek onze abdij, als toerist of als gast, of aan een monnik die zij ooit ontmoet hebben. Ik denk aan de bewoners van onze streek, Zuid-Limburg, voor wie ons bestaan op de berg niet meer weg te denken is, en aan ons bisdom Roermond, waarin wij, zonder daarop groot te gaan, een belangrijke plaats mogen innemen. Veel van al deze mensen zijn niet “officieel” lid van onze Vriendenkring en hebben er soms ook geen behoefte aan. Maar hun betrokkenheid bij ons wel en wee gaat vaak diep. Onze betrokkenheid bij hen allen niet minder!

Dan is er een tweede groep, die van onze Vrienden. Dat zijn degenen die staan ingeschreven in de administratie van de Vriendenkring. Dat zijn zo’n duizend adressen, in Nederland, maar ook daarbuiten (vandaar dat de Vriendenbrief ook in een Frans, Duitse en Engelse versie verschijnt). Toen de abdij in 1951 opnieuw van monniken werd voorzien vanuit de Sint-Paulusabdij in Oosterhout, bevond het huis zich in een desolate toestand en de geldelijke middelen waren minimaal. Al spoedig namen enkele daadkrachtige personen het initiatief voor de oprichting van een Vriendenkring. Het

voornaamste doel daarvan was de financiële ondersteuning van de armlastige gemeenschap. Deze doelstelling is jarenlang ook de enige gebleven. Zonder de bijdragen uit deze Vriendenkring zou de abdij er economisch niet zo snel bovenop gekomen zijn. Vijf jaar na de “herstichting” kon men in 1956 al gaan denken over de bouw van een abdijkerk! Toen die in 1968 klaar was en toen nog geen twintig jaar later de abdij was gecompleteerd met een bibliotheek-vleugel, trad voor de Vriendenkring de materiële ondersteuning van de gemeenschap minder op de voorgrond. In de moeilijke jaren ‘70 en ‘80 was het vooral belangrijk dat zoveel mensen hun vriendschap en sympathie betuigden aan de abdij. Zo is het tot nu toe gebleven. Het is niet het belangrijkste wat de Vrienden doen, maar dat er Vrienden zijn.

Onze Vrienden kunnen ervoor zorgen dat onze/hun abdij ook elders bekendheid krijgt. Zij kunnen contacten leggen. Zij kunnen als oor- en ooggetuigen vertellen over hun persoonlijke ervaringen met de gastenontvangst, met de liturgie, met de architectuur van Dominicus Böhm en p. Hans van der Laan. Onze Vrienden kunnen onze ambassadeurs zijn op plaatsen waar wij zelf door ons besloten leven niet zo gemakkelijk zullen komen.

Onze jaarlijkse Vriendendag is een van de gelegenheden om aan onze Vrienden iets van onze dankbaarheid te tonen. Wij zijn ons ervan bewust dat wij zonder hen het een stuk moeilijker zouden hebben op allerlei gebied.

Graag wil ik hier de naam noemen van een bijzondere “Vriend”, namelijk Dom Notker Wolf OSB (geboren 21 juni 1940, gestorven 2 april 2024). Wij kennen hem vooral als de abt-primas van de Benedictijnse Orde, van 2000 tot 2016. Als zodanig heeft hij onze abdij bezocht op 24 en 25 juni 2003, met zijn onafscheidelijke dwarsfluit. Wat maakte hem voor ons speciaal “bijzonder”? Zijn naam viel op onder onze Vrienden, doordat hij vrijwel zonder mankeren op elke Vriendenbrief per kerende e-mail-post antwoordde, waar ter wereld hij zich ook bevond. Uit zijn paar kernachtige zinnen bleek dat hij de brief ook werkelijk gelezen had. Hij haalde eruit naar voren wat hem getroffen had en waar hij voelde dat een bemoedigend woord welkom was. Hij is letterlijk op thuisreis gestorven, naar het thuis van zijn abdij, Sankt-Ottilien, en naar het thuis van het hemels vaderland. Wij bidden voor zijn behouden aankomst.

Dan is er tenslotte de meest nabije kring die van onze Oblaten. Sint Benedictus spreekt in zijn Regel voor Monniken al over “oblaten”. Hij bedoelt daarmee kinderen die door hun ouders aan het klooster worden gegeven, opgedragen (Latijn: *oblatus*), om door de monniken te worden opgevoed en opgeleid, waarbij de mogelijkheid bestaat dat deze *oblati* ooit zelf deel kunnen gaan uitmaken van de kloostergemeenschap. Daaruit is de mogelijkheid gegroeid, dat leken zich bij de gemeenschap konden aansluiten zonder lid te worden van de gemeenschap. Bij sommige ordes, zoals de Franciscanen, de Dominicanen en de Karmelieten, kan zo’n groep tot een eigen leken-tak van de Orde uitgroeien. Zij krijgen de naam van “derde Orde”, terwijl zij bij de Benedictijnen “oblaten” heten,

dus: personen die zich aan de Orde hebben “opgedragen”, om op een heel eigen manier deel te hebben aan het charisma van de monniken.

Typerend voor de Benedictijnse Oblaten is dat zij in eerste instantie een persoonlijke band hebben met de abdij van hun keuze. Zij zijn in die zin geen Oblaten van de Orde als geheel, maar van een speciale abdij. Zij hoeven niet als een groep georganiseerd te zijn, maar de oblaken hebben elk een eigen directe band met de abdij en in het bijzonder met de abt. Het belangrijkste van hun leven als oblaat is niet de materiële of personele ondersteuning die zij kunnen geven, maar de spirituele band. Iemand vraagt om oblaat te worden allereerst om dieper kennis te maken met, dieper in te groeien in de spiritualiteit zoals die in de Regel van Sint Benedictus ligt uitgedrukt, en zoals die ter plaatse wordt beleefd. De kring van de Oblaten is in die zin vooral een “gebedskring”. Oblaten vinden hun inspiratie bij de gemeenschap, zij sluiten zich bewust bij het gebed van de gemeenschap aan (terwijl zij hun plaats in de samenleving behouden), zij leggen zich bewust toe op de grote elementen van het Benedictijnse leven: gebed, arbeidzaamheid, geduld, familiegeest, zorg voor de schepping, e.a.m. Op die manier dragen zij de rijkdom van het Benedictijnse leven uit naar hun leefomgeving, in hun huwelijk, hun werk, hun ontspanning.

Uvraagt zich misschien af, hoe iemand gaat behoren tot een van de genoemde concentrische kringen. Wat de buitenste kring betreft, die van alle vrienden en bekenden in ruime zin: daarin krijg je je plaats eenvoudig omdat je je met de abdij verbonden voelt. Daar zijn geen formalitei-

ten voor nodig. De keuze van het hart volstaat. De diepte van die keuze kan heel verschillend zijn, maar de vonk is overgesprongen.

Voor de tweede kring, die van de geregistreerde Vrienden, is wel een uitdrukkelijke stap nodig. Namelijk dat naam en adres, liefst: e-mailadres, worden opgegeven bij de administratie van de Vriendenkring of bij een van de leden van het bestuur van de Vrienden. Dat geeft ons de mogelijkheid om U ongeveer driemaal per jaar onze “Vriendenbrief” toe te sturen, verzorgd door de abdijs, en bovendien ook tweemaal per jaar het Bulletin van de Vrienden, verzorgd door het Bestuur. Bij het lidmaatschap van de Vrienden is ook ingesloten de uitnodiging voor de jaarlijkse Vriendendag, op een zaterdagmiddag, gewoonlijk begin september.

Toebehoren tot de kring van de Oblaten gaat weer een stapje verder. Wij onderscheiden daarin een tijd van wederzijdse kennismaking, een periode die minstens twee jaar omvat. Dan volgt er een kleine liturgische plechtigheid in de crypte van de abdijs, waarbij de kandidaat/kandidate zijn/haar proeftijd begint. Wij noemen dat de “toetreding”. In de “proeftijd” onderzoekt de kandidaat/kandidate bij zichzelf, met gebed en gesprek, of de Heilige Geest hem/haar op de weg naar de oblatuur leidt. Na ongeveer twee jaar kan dan de opdracht of promissie volgen, opnieuw een kleine liturgische plechtigheid in onze crypte, waarbij de kandidaat/kandidate zich op een bijzondere manier “opdraagt” aan God om zijn/haar leven voortaan te laten leiden door Sint-Benedictus, om zich het gewone dagelijkse leven in de samenleving te laten inspireren door zijn spiritualiteit.

Uit het leven van de gemeenschap

Twee jonge mannen hebben in de voorbije maanden met ons meegeleefd. Zij hadden het verlangen te kennen gegeven enige tijd in alle rust te kunnen nadenken over hun leven, verleden en toekomst, om op grond daarvan weloverwogen beslissingen te kunnen nemen. Een van hen heeft na twee maanden zijn studie aan de universiteit hervat. De ander heeft gevraagd als postulant te mogen intreden. Het is aan de Heilige Geest om hen verder op hun weg te leiden. Maar uw en ons gebed zal daartoe kunnen bijdragen.

In de maand mei heeft fr. Leo met de hulp van een vakkundig bedrijf ons kerkhof weer op orde gebracht. De zware grafstenen waren hier en daar

verzaakt of verschoven. Stuk voor stuk zijn de 22 grafstenen weer omhoog gebracht en in het gelid gelegd. Bijgaande foto toont U het resultaat.

Wij zijn heel blij dat ons bisdom Roermond weer een bisschop heeft. Op 21 juni heeft paus Franciscus Mgr. dr. Ron van den Hout, bisschop van het bisdom Groningen-Leeuwarden, benoemd tot 25ste bisschop van Roermond. De nieuwe Herder van ons bisdom is ons goed

bekend, doordat hij twee jaar geleden de jaarlijkse communiteits-retraite voor ons heeft gehouden. Hij zal, zo hopen en bidden wij, door velen met open armen en harten worden ontvangen. Ons bisdom gaat met vertrouwen de toekomst in, en daarbij denk ik met name ook aan het aanstaande Heilig Jaar 2025. Wij sluiten ons bij ons bisdom aan. Moge onze gemeenschap samen met alle “kringen” rondom haar een brandpunt van vertrouwen en hoop blijven!

+fr. Adr. Lenglet
Abdij Sint Benedictusberg, Vaals

Abdij Sint Benedictusberg • Mamelis 39 • 6295 NA Lemiers
Rabobank: BIC RABONL2U • IBAN NL85 RABO 0155 6011 72
www.benedictusberg.nl • abdij@benedictusberg.nl

Ontvangt u deze brief nog per post, terwijl u een e-mail adres heeft? Geef dan uw e-mail adres op via adressenadmin@benedictusberg.nl om de brief digitaal te ontvangen. Zo helpt u mee papier, tijd en kosten te besparen. Alvast hartelijk dank!